

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἡπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν Ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἥτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὄνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἥδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδεῖξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτας πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένῃ γῇ κατατρυχόμενοι ἥδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντέμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἔθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. "Εστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὅποιων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὡδε τὰς Ἱερὰς αὐτῶν ἐντολὰς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; "Ἐπειτα τίς ἡ χρεία λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὃν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκὴς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφένη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξιῶν αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Άι διαθῆκαὶ αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρώτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγήτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, διὸ ὡν οἱ εὔσεβες ἔκεινοι πατέρες ἡδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσούτους καρποὺς ἵνα θρέψωσι καὶ ἔξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἔξορίας, κατεπάλαισσαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσι ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βέρους μακραίωνος ὄρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἴδρυματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρποὺς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἵσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειψυνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερήσει τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκἀγαθίας των, ἐφ' αἷς ὄφειλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρυνσιν. Εἴθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὗται εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ὀρετῶν, διὸ ὡν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὗται ἔχονται ἀκριβῶς ὡς εὑρέθησαν συντεταγμέναι ἀνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Υπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἀνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθῆκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἡδη ἐκδεδομένη ἐν ἴδιῳ τεύχει ἐλληνιστὶ καὶ ῥωσιστ!

XV

**ΔΙΑΘΗΚΗ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΥ**

('Εκ μεταφράσεως ἐπισήμου).

*Nήφωρ Μητροπολίτης Ούγγροβλαχίας ἐπιβεβαιοῦ 1857
Μαρτίου 30.*

Ἄκούουσα τὴν ἐν τῷ ἀγίῳ ἡμῶν Εὐαγγελίῳ θείαν ἐντολὴν λέγουσαν «προσεύγεσθε καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι, δτὶ οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ώραν ἐν τῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται», διὰ

('Εκ μεταφράσεως ἐπισήμου).

μαρτίου 30.

τοῦτο ἡ ὑπογεγραμμένη Ἐλισάβετ Καστρισίου, ἡ καὶ Σάφτα ὄνομαζομένη, ὑπείκουσα εἰς ταύτην τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχουσα τὴν διάνοιαν καὶ τὰς φρένας μου σώας, ἀπεφάσισα σήμερον νὰ διατάξω διὰ ταύτης μου τῆς διαθήκης πέρι πάσης τῆς περιουσίας μου, κινητῆς καὶ ἀκινήτου, ἀφίνουσα τὴν πρόσοδον αὐτῆς εἰς ληγάτα, ως κατωτέρω εἶνε κατεστρωμένα· ἀλλὰ πρῶτον ως θυγάτηρ τῆς ἀγίας καθολικῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ταπεινώσει δέομαι τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Θεοῦ νὰ δεχθῇ ἐν τοῖς δικαίοις τὴν ἀμαρτωλήν μου ψυχήν.

Ομοίως παρακαλῶ πάντας τοὺς ἀδελφούς μου γριστιανούς νά μοι συγχωρήσωσιν, ἐὰν ἐν γνώσει ἡ ἐν ἀγνοίᾳ ἔπταισα πρὸς τινα, καθὼς καὶ ἐγὼ συγχωρῶ αὐτοῖς ἐξ δλης ψυχῆς.

Απασα ἡ ἀκίνητος περιουσία μου συνίσταται ἐκ τῶν ἔξι τοῦτον μοι κτημάτων·

τοῦ ὑποστατικοῦ Γκρόσι

τοῦ ὑποστατικοῦ Μάγουρα καὶ Μάνιτζα

τοῦ ὑποστατικοῦ Πλόσκα

τοῦ ὑποστατικοῦ Γκουρουένι καὶ

Ταῦτα κείνται εἰς
τὰ θέματα Βλάσκας
καὶ Τελορμανίου.

— — — Λουδουέστι

τοῦ ὑποστατικοῦ Καλινέστι καὶ Σλατινιάγεια εἰς τὸ θέμα Μουστζέλου, καὶ τῆς νεοκτίστου ἐν τῇ ἀγυιᾷ Μογοσόγεας οἰκίας μου, εἰς τὴν δποίαν κατοικῶ, μετὰ τεσσάρων ἐργαστηρίων αὐτῆς.

Ἡ δὲ κινητὴ περιουσία μου σύγκειται ἐκ τῶν εύρισκομένων ἐν τῇ οἰκίᾳ μου πραγμάτων, δηλαδὴ ἀργυρωμάτων, πολυτίμων λίθων, χαλκωμάτων, σαλίων, ἐπίπλων, δχημάτων, φορεμάτων μου καὶ τῶν ἄλλων διαφόρων ἀναγκαίων.

Ἐν πρώτοις καθιστῶ πληρεξουσίους παρ' ἐμοῦ ἐπιτρόπους διὰ νὰ ἐκπληρώσωσιν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης μεταλλαγῆς τὴν διάληψιν ταύτης τῆς διαθήκης μου τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας Κύριον Νήφωνα (καὶ τὸν κατὰ καιρούς ἐκλεχθησόμενον Μητροπολίτην, τοὺς διαδόχους τῆς αὐτοῦ Πα-

νιερότητος), τὸν Ἀρχοντα Παχάρνικον Κύριον Δημήτριον Μπογδανέσκον καὶ τὸν Ἀρχοντα Σερδάρην Μιχαήλ Ξανθόν.

Παρὰ ταύτη τῇ ἐκ τῶν σεβαστῶν τριῶν μελῶν συντεθειμένῃ ἐπιτροπῇ προστίθημι συμπράκτορα τὸν ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιόν μου Ἀρχοντα Σερδάρην Βασιλάκην Πάππαν, μόνον ἐν ὅσῳ ζήσῃ. Παρακαλῶ δὲ τοὺς Κυρίους ἐπιτρόπους μου ν' ἀναδεχθῶσι ταύτην τὴν ἐπιφόρτισιν τοῦ νὰ ἐκτελέσωσιν ἐν τῇ γνωστῇ μοι φιλοδικαιοσύνῃ αὐτῶν καὶ εὔσυνειδησίᾳ τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ διαθήκῃ μου, ἐνῷ δὲν ἔχει οὐδεὶς ἄλλος τὸ δικαίωμα ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν ἢ νὰ προσβάλῃ αὐτάς.

Οἱ κύριοι ἐπίτροποι ἀφ' ἑαυτῶν δύνανται ἐν καιρῷ τῷ δέοντι νὰ δώσωσι λογαριασμὸν πρὸς τὸ ἀρμόδιον κριτήριον, καὶ τοῦτο δι' ύπεράσπισιν ἑαυτῶν καθ' οἰαςδήποτε ἀδίκου κατηγορίας. Εάν δέ τι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς μου ἀποβιώσῃ, τότε δὲ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μετὰ τοῦ ἄλλου περιλειπομένου μέλους ἐν ὁμοφωνίᾳ θέλουσιν ἀντικαταστήσῃ ἀμέσως τὸ τρίτον μέλος, ἐκλέγοντες ἄνδρα ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, δηλαδὴ νὰ ἦναι κτηματικός, ἔμπορος, ἀκηλιδώτου καὶ ἀμέμπτου χαρακτῆρος, κάτοικος τῆς πόλεως ταύτης, ίνα κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπάρχῃ ἡ ἐπιτροπὴ διὰ παντὸς συμπλήρης ἐκ τῶν τριῶν προσώπων, χωρὶς τοῦ ἀνω βήθεντος ἀνεψιοῦ μου.

Διαττάτω οὖν

ίνα μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἐνταφιασθῶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Δημητρίου τῆς ἐπισκοπῆς Μποαζαίου κατὰ τὴν τάξιν περὶ τῆς δποίας θέλω διορίσει δι' ιδιαιτέρου ἐγγράφου· θέλουσι πληρωθῆ τὰ γρέη μου, δσα εὑρεθῶσι καταγεγραμμένα διὰ χειρός μου, θέλουσι σταλῆ ἀπαξ διὰ παντὸς φλωρία βασιλικὰ χιλια ἑκατὸν εἴκοσιν ἀριθ. 1120 εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου συζύγου μου, δηλαδὴ πρὸς τὰς πέντε θυγατέρας τοῦ ἀνδραδέλφου μου Κωνσταντίνου Καστρισίου, ἀνὰ φλωρία ἑκατὸν εἴκοσιν ἀριθ. 120 πρὸς ἑκάστην, δμοίως καὶ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ φλωρία ἑκατὸν εἴκοσι καὶ

πρὸς τὸν οὐδὲν αὐτοῦ φλωρία τετραχόσια, τὰ δποῖα συγκεφαλαιοῦσι τὸ ποσὸν τῶν ἀνω ρηθέντων χιλίων ἐκατὸν εἴκοσι φλωρίων· δσοι δὲ ἐκ τούτων δὲν ὑπάρξωσι ζῶντες, τὸ ἀνήκον θέλουσι λάβει οἱ κληρονόμοι αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ μου θέλει πληρώσει πάντα τὰ ἔως ὅδε ἀνωτέρω δηλωθέντα ἐκ τῶν πρώτων προσόδων τῶν ὑποστατικῶν καὶ τῶν οἰκοδομημάτων μου, τὰ δποῖα θέλουσι μένει διὰ παντὸς εἰς αἰῶνας στερεὰ καὶ ἀκλόνητα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὄνομασθείσης ἐπιτροπῆς.

Οὐδεὶς τῶν ἐπιτρόπων μου ἀνευ ἐξαιρέσεως ίδιᾳ ἦ κοινῆ, οὔτε δ ὄνομασθείσις συμπράκτωρ δ ἀνεψιός μου Σερδάρης Βασιλάκης Πάππας δὲν θέλουσιν ἔχει οὐδέποτε ἐξουσίαν νὰ ἐνεγυριάσωσιν, ἢ ν' ἀποξενώσωσιν, ἢ ν' ἀλλάξωσιν ἀντ' ἀλλης προσόδου, ἐπ' οὐδενὶ οίουδήποτε εἴδους λόγῳ, οὐδέν τι τῶν ὑποστατικῶν ἢ τῶν οἰκοδομημάτων.

Πάντα τὰ κυριωτικὰ ἔγγραφα τῶν ὑποστατικῶν καὶ τῶν οἰκοδομημάτων μου καὶ ἀτινα ἄλλα ἐπίσημα ἔγγραφα εύρεθῶσι μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, ἐκεῖνα πάντα θέλουσιν εύθετισθῇ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ, τὸ δποῖον θέλει σφραγισθῇ παρ' αὐτῶν, γενομένης καταγραφῆς, καὶ τὸ δποῖον θέλει φυλάττεται ἀσφαλῶς ἐν τῇ οἰκίᾳ μου παρὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου Βασιλάκη Πάππα, ἀφοῦ λάβωσι πρὸς φύλαξιν, δσον δ ρηθεὶς ἀνεψιός μου, τόσον καὶ ἔκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνὰ μίαν ὑπὸ πάντων ὑπογεγραμμένην καταγραφὴν πάντων ἐκείνων τῶν κυριωτικῶν καὶ ἐπισήμων ἔγγράφων τῶν κατατεθησομένων ἐν ἐκείνῳ τῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ.

Ἄφοῦ πρῶτον θέλει ἀφαιρῶνται ἐκ τῆς ποσότητος τῶν προσόδων μου αἱ ἐτήσιοι δαπάναι διὰ τὴν ἐν καλῇ καταστάσει διατήρησιν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τῶν ὑποστατικῶν μου εὑρισκομένων ἐκκλησιῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ πάντα ἐν εὔταξίᾳ φροντίδα περὶ αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἐπιτρόπων μου, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀνήκουσαν πληρωμὴν εἰς διωρισμένον τινὰ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μου πρὸς ταχτοποίησιν καὶ ἀνταπόκρισιν τῶν ἐργα-

σιῶν αὐτῆς, ἔπειτα διατάττω νὰ διανέμωνται παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου τακτικῶς τὸν καθέκαστον χρόνον τὰ ληγάτα, τὰ δποῖα κατωτέρω φαίνονται καταγεγραμμένα.

"Όλη ή ἐκκαθάρισις τῶν προσόδων θέλει γίνεται εἰς δύο ἵσα
μέρη, ἐκ τῶν ὅποιων τὸ ἐν μέρος νὰ δίδηται παρὰ τῆς ἐπιτρο-
πῆς μου τὸν καθέκαστον χρόνον εἰς τὸν ρηθέντα ἐξ ἀδελφῆς
ἀνεψιόν μου Βασιλάκην Πάππαν, εἰς τὸν ὅποῖον θέλει μείνει
ιδίᾳ αὐτοῦ κτῆσις καὶ πᾶσα ἄνευ ἔξαιρέσεως ἡ κινητὴ περιου-
σία μου, εύρισκομένη εἰς τὴν οἰκίαν μου δπου κατοικῶ ἐπὶ τῇ
ὑποχρεώσει ἵνα δ ρηθεὶς ἀνεψιὸς μοὶ κάμη πάντα τὰ ψυχικὰ
μνημόσυνα εἰς ἐπτὰ χρόνους, τόσον ὑπὲρ ἐμοῦ, δσον καὶ ὑπὲρ
τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου Γκιάτζα, κατὰ τὴν πρέ-
πουσκν χριστιανικὴν τάξιν ὑπὸ τὴν ἐπίτηδες περὶ τούτου ἐπο-
πτείαν τῆς ἐπιτροπῆς μου.

Τὸ δὲ ἄλλο ἵσον ἡμισυ μέρος τῶν προσόδων θέλει διανέμει
ἡ ἐπιτροπή μου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς φιλανθρωπίας θέλει δίδει τακτικῶς τὸν καθέκαστον γρόνον φλωρία βασιλικὰ τριακόσια. Φλ. 300

Εἰς τὸ ἐν Πλοεστίῳ νοσοκομεῖον ὄμοιώς τὸν καθέ-
καστον χρόνον φλωρία βασιλικὰ διακόσια . . . » 200

Εἰς οἰκογενείας ἐκπεπτωκυίας καὶ εἰς πτωχούς
θέλει διανέμονται δίς τοῦ ἔτους, δηλαδὴ τὸ Πάσχα
καὶ τὰ Χριστούγεννα, ἀνὰ φλωρία βασιλικὰ ἑκατὸν
πενήντα, τὸ δὲ φλωρία τριακόσια » 300

Εις τὴν διηγεκτή ἀποστολὴν νέου εὐφυοῦς εἰς τὴν
Εὐρώπην διὰ νὰ σπουδάζῃ μαθήσεις ἐπὶ πέντε ἔτη
ἀνὰ διακόσια εἴκοσι φλωρία τὸν καθέκαστον γρόνον » 220

Εἰς μεταφορὰν. . . Φλ. 1160

'Ex μεταφορᾶς. . . Φρ. 1160

Παρακαλοῦνται τὰ ιερὰ ταῦτα καταστήματα διὰ
νὰ γραφῶσιν εἰς τὴν ἀγίαν προσκομιδὴν τὰ ὄνόματα
τῶν κεκοιμημένων τῆς οἰκογενείας μου καὶ νὰ μνη-
μονεύωνται εἰς αἰώνας κατὰ τὸν δοθησόμενον αὐτοῖς
κατάλογον

Εις τοὺς ἱερεῖς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Δημη-
τρίου, διπού θέλει εἶναι ὁ τάφος μου καὶ ὁ τῆς οἰκο-
γενείας μου, θέλει δίδονται δέκα φλωρία τὸν καθέ-
καστον χρόνον, καὶ χωριστὰ ἄλλα δέκα διὰ τὴν
φροντίδα τὴν ὅποιαν θέλουσιν ἔχει ν̄ ἀνάπτωσι τὴν
κανδήλαν ἐπὶ τοῦ μνήματός, μου, τὸ δλον φλω-
ρία εἶχοι

Εἰς τοὺς τρεῖς ἐπιτρόπους, δηλαδὴ εἰς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην, διὰ τὴν ὅποιαν θέλει ἔχει ἀγαθὴν προσάρεσιν νὰ μὲ μνημονεύῃ, φλωρία ὄγδοή-κοντα τὸν καθέκαστον χρόνον, καὶ εἰς τ' ἄλλα δύο μέλη, διὰ τὴν φροντίδα καὶ καλὴν διεύθυνσιν τῶν διαλαμβανομένων ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μου, ὡσαύτως ἀνὰ φλωρία ὄγδοήκοντα τὸν καθέκαστον χρό-νον, τὸ δλον φλωρία διακόσια τεσσαράκοντα . . .

Εἰς τὴν ὑπανδρείαν πτωχῆς κόρης θέλει δίδονται τὸν καθέκαστον χρόνον φλωρία ἑκατὸν πεντήκοντα

Τὸ ὅλον φλωρία καισαροβασιλικὰ χίλια πεντα-
χόσια ἑβδομήκοντα Φλ. 1570

Ταῦτα τὰ διατεταγμένα ἐτήσια ληγάτα θέλει ἀφαιροῦνται
ἐκ τοῦ ἄλλου ἡμίσεος μέρους, τὸ δποῖον θέλει μέγει εἰς τὴν
χρηματοθήκην τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐὰν τυχὸν ἀναφυῇ δίκη τις περὶ καταπατήσεως τῶν συνόρων τῶν ὑποστατικῶν μου, ή ἐάν τις κακόβουλος τολμήσῃ νὰ προσβάλῃ ταύτην τὴν διαθήκην μου, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ ἐπίτροποί μου θέλουσιν ὑποστηρίξῃ καθ' οἰανδήποτε τυχηρὰν

περίστασιν δίκης τὰ δίκαιά μου, δαπανῶντες δοσον τὸ δυνατὸν οἰκονομικῶς. Αὕτη δὲ ἡ δαπάνη θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων.

Ἄφοῦ ἡ ἐπιτροπή μου ἔχτελέσῃ πάντα ταῦτα τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα ληγάτα διὰ τῆς τακτικῆς ἐτησίου πληρωμῆς αὐτῶν, τὰ περισσεύοντα θέλει γίνονται πάλιν εἰς δύο ἴσα μέρη, καὶ θέλει στέλλονται ἐτησίως τὸ μὲν ἐν μέρος εἰς Θεσσαλονίκην διὰ νὰ χρησιμεύῃ ἐκεῖ εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, καθ' ἥν ἀν ἔχωσι γρείαν ἐκεῖνα τὰ καταστήματα· ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν γρημάτων θέλει χωρίζονται πρῶτον φλωρία ἐκατόν εἰς ὑπανδρείαν μιᾶς τινος κόρης τῶν ἐκεῖ ἐξ οἰκογενείας τιμίας καὶ ἐνδεεστέρας, προτιμωμένων πάντοτε τῶν καταγομένων ἐκ τῆς γεννεᾶς τοῦ ἀνδρός μου. Πάντα δὲ ταῦτα θέλουσιν ἐκπληροῦ οἱ ἐπίτροποί μου, λαμβάνοντες ἀξιοπίστους ἀποδείξεις τοῦ ἐκεῖ Ἀρχιερέως καὶ τῶν προύχόντων καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Σχολείων καὶ τῶν Νοσοκομείων.

Τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ μέρος τοῦ ῥηθέντος περισσεύματος θέλει στέλλεται ὅμοιώς παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου εἰς Ἰωάννινα διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡσαύτως εἰς τὰ ἐκεῖ Σχολεῖα καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, ἀφοῦ χωρισθῶσιν ἐκ τῆς διωρισμένης ποσότητος φλωρία ἐκατόν διὰ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὴν ὑπανδρείαν κόρης τῶν ἐκεῖ, προτιμωμένων πάντοτε τῶν καταγομένων ἐκ τῆς γεννεᾶς τῶν γονέων μου· θέλουσι λαμβάνει δὲ ὅμοιώς οἱ ἐπίτροποί μου ἀξιοπίστους ἀποδείξεις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου, τῶν προύχόντων τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Σχολείων καὶ τῶν Νοσοκομείων.

Ἐὰν δὲ ἐξ αἰτίας ἀπροόπτων περιστάσεων αἱ σήμερον πρόσοδοί μου πάθωσί τινα ἐλάττωσιν, οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου δὲν θέλουσι σμικρύνει τὰ παρ' ἐμοῦ διατεταγμένα ἐτήσια ἐνταῦθα ληγάτα, τὰ διποῖα ἐπιθυμῶ νὰ διατελῶσι πάντοτε στερεὰ καὶ ἀνέπαφα· ἀλλ' ἐκείνη ἡ ἐλάττωσις θέλει σκεπάζεται ὑπὸ τῶν δοσα μένουσι καὶ εἶνε διωρισμένα νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, δηλαδὴ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἰς Ἰωάννινα.

Συνιστῶ εἰς τὴν ὄνομασθεῖσαν ἐπιτροπήν μου ἵνα εὕθὺς μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἔμβη εἰς ἐνέργειαν ταύτης τῆς διαθήκης μου· καὶ ἐὰν τύχῃ νὰ μὴ ἦνε ἐνταῦθα ὁ ἀνεψιός μου Βασιλάκης Πάππας, τότε θέλει λάβει εἰς τὴν αὐτῆς ἔξουσίαν διὰ καταγραφῆς καὶ πᾶσαν τὴν κινητὴν περιουσίαν μου διὰ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὸν ρήθεντα.

Ἡ ἐπιτροπή μου θέλει ἐκμισθοῖ τὰ ὑποστατικά μου πάντοτε διὰ πλειστηριασμοῦ καὶ θέλει διατηρήσει τὰ παρ' ἐμοῦ δομένα ἐκμισθωτικὰ συμφωνητήρια μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν.

Εἰς τὸν ρήθεντα ἀνεψιόν μου Σερδάρην Βασιλάκην Πάππαν δίδω τὰς ἐκ ψυχῆς εὐλογίας, εὐχομένη τὴν μακροβιότητα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐδαιμονίαν, ὁ ὅποιος θέλει κατοικεῖ διὰ παντὸς εἰς τὴν ἐν τῇ ἀγυιᾳ Μογοσόγιας οἰκίας μου, ἐξαιρουμένων τῶν πλησίον ἐργαστηρίων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν οἰκίαν, περὶ τῶν ὅποιων ἔγεινε λόγος. Καὶ ἐὰν νυμφευθῇ καὶ ἀποκτήσῃ κατιόντας ἐξ αὐτοῦ νομίμους κληρονόμους, τὸ ἀνωτέρω ὄνομασθὲν ληγάτον θέλει δίδεται διμοίως παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μου εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ καταγομένους φυσικοὺς κληρονόμους, οἱ δποῖοι θέλουσι διατελεῖ κατοικοῦντες τὴν οἰκίαν μου ἐν τῷ δικαιώματι τοῦ ἀνεψιοῦ μου. Ἄλλ᾽ ἐάν, Θεὸς φυλάξοι, συμβῇ θάνατος εἴτε εἰς τὸν ρήθεντα, εἴτε εἰς τοὺς κατιόντας ἐξ αὐτοῦ κληρονόμους, ἐν τοιαύτῃ περιστάσει τὸ διορισθὲν ληγάτον θέλει ἐπανέλθη εἰς τὴν χρηματοθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δποία ἐνοῦσα εἰς τὸ αὐτὸ διληγούντα πρόσοδον, θέλει ἐκτελεῖ ἀπαραλλάκτως καὶ ἀκεραίως πάντα τὰ ἐνταῦθα καταγεγραμμένα ληγάτα, σὺν τῇ προσθήκῃ τοῦ νὰ δίδωνται κατ' ἔτος ἑκατὸν πεντήκοντα φλωρία εἰς ὑπανδρείαν ἔτι μιᾶς κόρης τῶν ἐνταῦθα. καὶ νὰ στέλληται ἔτι εἰς νέος εἰς Εύρωπην πρὸς σπουδὴν μαθημάτων ἐπὶ πέντε ἔτη κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν διάταξιν ἐκ διακοσίων εἴκοσι φλωρίων τὸν καθέκαστον χρόνον· καὶ πᾶν τὸ μετὰ ταῦτα λειπόμενον ἐκ τοῦ συνόλου ἐκείνης τῆς προσόδου θέλει γίνεται εἰς δύο ἵσα μέρη, ἐκ τῶν δποιῶν τὸ ἐν μέρος θέλει στέλλεται εἰς Θεσσαλονίκην

πρὸς τὴν γρείαν τῶν ἔκει Σχολείων καὶ Νοσοκομείων, καὶ πρὸς τὴν ὑπανδρείαν ἔτι μιᾶς κόρης διὰ φλωρίων ἔκατὸν πρὸς τῇ ἄλλῃ, περὶ τῆς ὀποίας ἀνωτέρω ἐρρέθη.

Τὸ δὲ ἄλλο μέρος θέλει στέλλεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν, δηλαδὴ διὰ τὰ Σχολεῖα καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ διὰ τὴν ὑπανδρείαν δύο κορῶν ἐνδεῶν ἀντὶ μιᾶς τῆς ἀνωτέρω ὀνομασθείσης.

Οὕτω λοιπὸν ἡ ὑποσημειουμένη οὖσα ἐντελῶς χυρία ταύτης τῆς περιουσίας μου καὶ δικινέμουσα τὴν πρόσοδον αὐτῆς εἰς τὰ ἀναφερόμενα ληγάτα, τὰ ὅποια θέλουσι διαμένει ἀπαράλλακτα, ἐπιποθῶ καὶ θέλω ἵνα οἱ ἐπίτροποί μου ἐκπληρῶσιν αὐτὰ ἀκριβῶς κατὰ τὸ κείμενον ταύτης τῆς διαθήκης, ἡ ὀποία συνεταγθῆ διὰ τῆς ἀπὸ λέξεως εἰς λέξιν ὑπαγορεύσεως μου, καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐκ ψυγῆς ἐπιθυμίαν μου, καὶ ἐγὼ αὐτὴ ὑπέγραψα αὐτὴν ἴδιοχείρως, ἐνῷ ἔκαμπτοι τρεῖς διμοίας ἐν πρωτοτύπῳ διαθήκας ἵνα ἐν τῇ ἀποβιώσει μου ἔχαστος τῶν ἐπιτρόπων ἔχωσιν ἀνὰ μίαν. Ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς θέλει δοθῆ εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Βασιλάκην Πάππαν ἐπιβεβιωμένον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς μου, καὶ ἐὰν ἡ γρεία καλέσῃ νὰ σταλῶσιν ἀντίγραφα ταύτης τῆς διαθήκης μου εἰς Θεσσαλονίκην καὶ εἰς Ἰωάννινα, τοῦτο θέλουσιν ἐκτελέσει οἱ ἐπίτροποί μου, στέλλοντες αὐτὰ πρὸς γνῶσιν τῶν ὑπὲρέμου δικτατομένων.

Αὕτη ἡ διαθήκη μου κατὰ τὴν γενομένην παράκλησίν μου ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐντιμοτάτων καὶ σεβαστῶν προσώπων καὶ ἐπεβεβαιώθη παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου ἀγίου Μητροπολίτου Οὐγγροβλαγίας Κυρίου Νήφωνος διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην καὶ νόμιμον αὐτῆς ισχὺν. Ὁστις δὲ τολμήσῃ νὰ προσβάλῃ ταύτην τὴν διαθήκην μου, θέλει ἔχει τὴν κατάραν τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δέκα ὁκτώ πατέρων.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 6 Μαρτίου 1857
πεντήκοντα ἐπτά¹.

(Υπογρ.) ΣΑΦΤΑ ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΥ βεβαιώνω τὰ ἀνωθεν.

Κτὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ αἴτησιν τῆς διαθέτου, ὑγιοῦς οὕσης
καὶ ἐντελῶς ἀκεραίου τὰς φρένας, ὑπέγραψα ὡς μάρτυς.

Κ. ΝΕΣΤΟΡΕΛΗΣ ΧΕΡΕΣΚΟΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΛΛΙΑΝΟΣ.

ΑΡΣΑΚΗΣ.

“Ισον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου 1863 Ὁκτωβρίου . . .

(ὑπογρ.) ΝΗΦΩΝ Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας (βλαχιστί).

(ὑπογρ.) Μ. ΞΑΝΘΟΣ (έλληνιστί).

(ὑπογρ.) Δ. ΜΠΟΓΔΑΝΕΣΚΟΣ (βλαχιστί).

(ὑπογρ.) Β. ΠΑΠΠΑΣ (βλαχιστί).

‘Αριθ. 1599.

Ἐπικυροῦται τό τε γνήσιον τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων ὑπογρα-
φῶν τῶν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας
Κου Νήφωνος, ως καὶ τῶν Κυρίων Δ. Μπογδανέσκου, Μ. Ξαν-
θοῦ καὶ Β. Πάππα, ἐπιτρόπων καὶ ἐκτελεστῶν τῆς προκειμέ-
νης διαθήκης, ως καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ πρωτο-
τύπου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μεταφράσεως.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 4 Νοεμβρίου 1863.

Ο τὸ Γενικὸν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος ἐν Βλαχίᾳ
Διευθύνων Γραμμ.

(Τ. Σ.) (ὑπογρ.) Π. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ.

Σημ. Λαφοῦ ἡ παροῦσα διαθήκη ἔξετελέσθη ἐπὶ ὅλην εἰκοσαετίαν ἀκωλύτως, μετά
τῶν θάνατον τοῦ Βασιλείου Παππα, ἀποβιώσαντος ἀγάμου τῷ 1884, τὸ Δημόσιον τῆς
‘Ρουμανίας ἐδήμευσε τὴν περιουσίαν τῆς ἀοιδίμου ‘Ελισάβετ Καστρισίου ως δῆθεν ἀδέ-
σποτον! ἡ δὲ γριαστιανικὴ κοινότης Ἰωαννίνων μὴ ἀνεγομένη τὴν γιγνομένην πρὸς αὐτὴν
ἀδικίαν, ἔκινησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δημοσίου ‘Ρουμανίας καὶ ἡ ὑπόθεσις εὑρίσκεται νῦν
ἕπει δίκην.